

“டித்வா” புயல் ஏற்பட்டதன் பின்னணியில் மலையக சமுதாயத்தின் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமைகள் மீதான அறிக்கை

நாடு பூராகவும் பேரழிவை ஏற்படுத்திய டித்வா புயல் இலங்கையின் மலையக சமுதாயத்தின் மீது மிகப் பரந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, மலையக சமுதாயத்தினர் பெருந்தோட்டக் காணிகளில் கடுமையான வறுமை மற்றும் பாகுபாடு ஆகிய நிலைமைகளின் கீழ் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பல தலைமுறைகளாகக் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் வழமையான பொதுச் சேவைகளிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டு போதிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் தகுந்த சுகாதார வசதிகளின்றிப் பழுதடைந்த நிலையிலுள்ள லயன் வீடுகளில் அடைபட்ட நிலையில் வாழும் இந்த சமுதாயத்தினருக்கு பாதுகாப்பான வீடமைப்பு மற்றும் காணி உரிமை ஆகியவற்றிற்கான உரிமை நீண்ட காலமாக மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அண்மையில் ஏற்பட்ட டித்வா புயலால் ஏற்பட்ட அழிவு அவர்கள் வாழும் நிலைமைகளின் பலவீனமான நிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது மட்டுமன்றி அவர்களின் ஓரங்கட்டலையும் அழிவு ஏற்படுத்தும் அளவிற்குத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் துன்பத்தை மேலும் அதிகரிக்கும் வகையில் மலையக சமுதாயத்திற்கே உரித்தான பல பாரதூரமான பிரச்சினைகள் உருவாகியுள்ளன. பிரதானமான உதவி வழிவகைகளைத் துண்டிக்கும் விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படவிருந்த நன்கொடைகளைப் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் மறுத்ததாக அல்லது தடை செய்ததாக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. பெருந்தோட்டங்களின் பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள இவர்களின் குடியிருப்புகள் புவியியல் ரீதியாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு காணப்படுவதால் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் தீவிரமான சில சவால்கள் உருவாகியுள்ளன. நிவாரணப் பொருட்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் ஆகியவை இச்சமுதாயங்களைச் சென்றடைவதில் பாரிய தாமதம் ஏற்பட்டமையால் பல குடும்பங்கள் நீண்ட நாட்களாகப் போதிய உணவு நீர் மற்றும் மருத்துவ உதவிகள் இன்றித் தவித்துள்ளன. வீதிகள் முற்றாக சேதமடைந்ததால் நாட்கூலி பெறும் தொழிலாளர்கள் பல வாரங்களாகத் தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலையிலுள்ளனர். உழைப்பை மேற்கொள்வதற்கான இயலுமையின் மீதே இவர்களது வாழ்வாதாரம் தங்கியுள்ளது.

அழிவடைந்த லயன் வீடுகள் மற்றும் உயர் அபாயம் கொண்ட பிரதேசங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து சில குடும்பங்கள் முகாம்கள் மற்றும் தற்காலிகத் தங்குமிடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளபோதும் அவற்றின் நிலைமைகள் மிகவும் மோசமானதாகவே உள்ளது. தற்காலிக புகலிடங்களை அமைப்பதற்கான தேவாலயங்கள் கோவில்கள் அல்லது பாடசாலைகள் போன்ற விசாலமான பொது அமைவிடங்கள் காணப்படாத பெருந்தோட்டங்களில் குளிரான கடினமான மலைப்பாங்கான பகுதிகளின் தரையில் பிளாஸ்டிக் தாள்களினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள தற்காலிகக் குடிசைகளில் தங்குவதற்குக் குடும்பங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளன. புயல் ஏற்பட்டு ஒரு மாதம் கடந்துள்ள பின்னரும் பல குடும்பங்கள் தேசிய கட்டட ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (NBRO) பாதுகாப்பு மதிப்பீடுகளுக்காகக் காத்துக் கொண்டுள்ளனர். உரிய காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் மதிப்பீடுகள் மற்றும் தகுந்த மாற்று வசதிகள் இல்லாத நிலையில் சில குடும்பங்கள் நிலச்சரிவு ஏற்படும் அபாயம் மிகுந்த பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள வெடிப்புகள் மற்றும் சேதங்களைக் கொண்டுள்ள கட்டமைப்புரீதியில் எதிர்ப்பாற்றல் குறைந்த நிலையிலுள்ள லயன் வீடுகளுக்கு மீண்டும் திரும்ப வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.

மாற்றீடாகப் பாதுகாப்பான வீடமைப்பு மற்றும் காணிகள் வழங்கப்படும் வரை நிரந்தரமாக இடம்பெயர வேண்டியுள்ள குடும்பங்களுக்கு ரூ. 25,000 வாடகை உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளபோதும் இந்த உதவி போதுமற்றதெனவும் நடைமுறையில் சாத்தியமற்றதெனவும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதேசங்களில் பாதுகாப்பான வீடுகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அத்துடன் வீட்டு உரிமையாளர்கள் இந்த நெருக்கடியை சாதகமாகப் பயன்படுத்தி வாடகைகளை உயர்த்தியுள்ளதுடன் ரூ. 100,000 என்னும் மிக உயர்ந்த தொகை வரை ‘முற்பணமாகவும்,’ கோருகின்றனர். இக்குடும்பங்களுக்கு இந்தத் தொகை முற்றிலும் சாத்தியமற்றதாகும். குறிப்பாகப் பெருந்தோட்டங்களில் வசிக்கும் பெரும்பான்மையான பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு வாடகை வீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல் என்பது இலகுவாக சாத்தியமான ஒரு தெரிவு அல்ல. மலையக சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட மொழி கலாசார மற்றும்

நடைமுறைத் தேவைகள் முறைமைசார்ரீதியில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. அவசர வெளியேற்றங்கள் நிவாரணம் மற்றும் வேறிடங்களுக்கு மாற்றுதல் ஆகியவை தொடர்பான முக்கியமான தகவல்கள் மற்றும் ஆவணங்கள் என்பவை இச்சமுதாயத்தினரின் முதன்மை மொழியான தமிழில் வழங்கப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் செயன்முறைகளிலிருந்தே அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விலக்கப்படுகின்றனர்.

இது வெறுமனே ஓர் இயற்கை அனர்த்தம் அல்ல. பல தசாப்தங்களாக நீடிக்கும் முறைமைசார் புறக்கணிப்பு சுரண்டல் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் மறுப்பு ஆகியவற்றில் வேரூன்றிய ஒரு நெருக்கடியே இதுவாகும். மலையக சமுதாயம் எதிர்கொள்ளும் தொடர்ச்சியான கட்டமைப்புசார் பாகுபாட்டை டித்வா புயல் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்துள்ளதுடன் தற்காலிகத் தீர்வுகள் வெற்று வாக்குறுதிகள் மற்றும் சீரற்ற நிவாரண முயற்சிகள் ஆகியவை போதுமானதல்ல என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

சிவில் சமூக அமைப்புகள் செயற்பாட்டாளர்கள் சட்டத்தரணிகள் மற்றும் சமூகங்கள் ஆகியவற்றின் கூட்டு ஒன்றான காணி உரிமைக்கான மக்கள் கூட்டணி (PARL) என்னும் வகையில் மலையக சமூகத்திற்காக முழு உரிமையுடனான காணி மற்றும் வீடமைப்பை நாம் கோறுகின்றோம். பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கும் குடும்பங்களுடன் வசிப்பதற்கும் இடம்பெயர்வு அல்லது காணி பறிப்பு குறித்த தொடர்ச்சியான அச்சமின்றி வாழ்வதற்கும் ஏற்றவகையில் தங்களின் சொந்தக் காணிகளில் பாதுகாப்பான நிரந்தர வீடுகளைக் கொண்டிருப்பதற்குத் தகுதியானவர்கள். அவர்கள் இயற்கை அனர்த்தங்களைத் தாங்கக்கூடிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் தங்கள் சொந்த மொழியில் சேவைகளைப் பெறுவதற்கான அணுகலையும் இந்நாட்டின் சமமான பிரசைகள் என்னும் அங்கீகாரத்தையும் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்கள்.

மலையக சமுதாயத்திற்கான எமது நீண்டகால கோரிக்கைகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன. முதலாவதாக காணிகளுக்கான ஒரு பாதுகாப்பான காணியுறுதி. இரண்டாவதாக பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டு அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒரு புதிய கிராமமாக அங்கீகரிக்கப்படும் பாதுகாப்பான உறுதிகளைக் கொண்ட தனித்தனியான வீடுகள்.

டித்வா புயலுக்கான பதிற்செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் நாம் பின்வருவனவற்றையும் கோருகின்றோம்.

புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நடத்துகையில் குறிப்பாக இழப்பீடு மற்று உதவி விநியோகம் தொடர்பில் பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தோர் மற்றும் பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தைச் சேராதோர் ஆகியோருக்கிடையில் பாரபட்சமின்மை.

பொருத்தமான மாற்றுக் காணிகளைத் தெரிவு செய்யும்போது பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் அரசாங்க நிறுவனங்கள் சிவில் சமூகம் தேசிய கட்டட ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (NBRO) மற்றும் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் ஆகியவற்றை ஈடுபடுத்தும் பங்குபற்றல் கலந்தாலோசனைச் செயன்முறை ஒன்றினை அரசு பின்பற்ற வேண்டும். இந்த செயன்முறையானது மலையக சமூகத்தினரைப் பாதுகாப்பற்ற வீடமைப்பு நிலைமைகளில் மேலும் சிக்கவைக்கக்கூடியதான அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகள் போன்ற முன்பு தோல்வியடைந்த மாதிரிகள் அவர்களுக்கான மாற்று வீடமைப்பாகத் திணிக்கப்படாதிருப்பதை உறுதி செய்தல் வேண்டும்.

மலையக சமுதாயத்தினருக்கு காணி உரிமை மற்றும் தகுந்த வீடமைப்பு ஆகியவற்றை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து அதிகாரிகள் ஆகியோர் உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்குக் குறைவான எவ்வித நடவடிக்கையும் கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக அவர்களின் இருப்பினை வரையறுத்த அநீதியின் தொடர்ச்சியாகவே அமையும்.